

**ПАУЛА ЛАЙТ
КОНСУЛИ, КЛОУНИ ИЛИ
КОНСУМАТОРИ?
СПЕЦИАЛНО ЗА
ЧИТАТЕЛИТЕ НА
ЧИКАГСКИЯ ВЕСТНИК
„БЪЛГАРИЯ СЕГА“**

chitanka.info

Напоследък, българското консулство в Чикаго се прослави с крайно екзотичния букет от странни птици, добили дипломатически ранг и статут. Имате си цели трима консули, въпреки че съставът страда от дефицит на административни и технически служители и за една заверка на пълномощно се чака с месеци.

По отношение на подбора на кадрите властите на приемащата държава, вероятно, смаяно вдигат вежди и оставят „без коментар“. В ятото ярко се откроява пъстрата перушина на Лиля Георгиева, позната като „Лили Секса“, за която обществото знае единствено, че има добре закръглен задник, розови гащи, че страда от порив към екхибиционизъм и обожава разголването пред камера. Какво е нивото на другите ѝ дарования, с какво си е изкарвала хляба преди да стане дипломатка, колко езици владее и наясно ли е със законите и прецедентите на приемащата държава, няма как да разберем. Може би, ако госпожица Георгиева публикува в сайта си тези данни, вместо само да ни радва с пищните си форми, бихме могли да преценим дали най-горният ѝ етаж (главата) е добре обзаведен или е по-оскъдно мебелиран и от таванско помещение. Действително, завършила е политология, но липсват публикации на нейни изявления, анализи и разсъждения, за да си направим извода има ли някакви реални познания по специалността. Знаем, действително, че баща ѝ е актьор и добър приятел на Сергей Станишев и Георги Първанов, но, с риск да изглеждам твърде капризна и претенциозна, бих споделила, че, поне според мен, връзките на родителите не бива да бъдат основен критерий при подбора на дипломатическите кадри.

Новият избор на българското правителство за втори консул е Димитър Туджаров, Шкумбата, известен комик и имитатор на гласове, който е доста забавен на сцената, но разбира от консулските задължения и правомощия толкова, колкото аз от ядрена физика.

Що се отнася до генералния консул, Валентин Дончев, той е назначен от правителството на Сергей Станишев и е заменил Иван Сотиров. Действително, Дончев от 1986 г. е дипломат от кариерата, но не се ползва с висока оценка на общественото мнение. За жалост, най-ласкавите отзиви, които прочетох за него в коментарите са „мазник“ и „душевно нечистоплътен тутманик“. Съжалявам, но само цитирам.

Както и да е, излиза, че консулският отдел на Република България в Чикаго прилича на циркова трупа, зоопарк или причудливо

сборище на непрофесионалисти.

А от тези хора се очаква да представляват интересите на българските граждани в четиринадесет щата на САЩ!

Сигурно си задавате въпроса дали българското правителство, по някакви неизвестни причини, има зъб на нашите сънародници в тези щати или те са превърнати в морски свинчета, жертва на странен експеримент с неизвестна цел.

Успокойте се, скъпи сънародници! Странните назначения в българските посолства и консулства са правило, а не изключение от поне петдесет години насам!

В международните конвенции, както и в законите на различни държави, са очертани качествата и ценностите, които трябва да притежава един дипломат. Те са професионализъм и познаване на международните актове, дипломатическия протокол и спецификата на приемащата държава, владеене на поне няколко езика, задълбочено разбиране на историята политиката и законодателството на страната, в която ще упражняват длъжността си, такт, благородство, добри маниери.

Конкретно за консула е нужно да е наясно с местните нормативни актове и правата на чуждите граждани, със законите на собствената си страна, с легалните права и пълномощия, свързани с длъжността му. Според мен, най-добре би било той да е юрист, специалист по международно право или поне да е завършил дипломация или международни икономически отношения.

Разбирам, че тези високи стандарти и изисквания могат да ме злепоставят пред вас като безнадежден сноб, но, признавам, изповядвам старомодните идеи и идеали, според които дипломатите от висок ранг трябва да имат мозък и сърце, а също и национално достойнство. Вярвам, че повечето от вас ще се съгласят с мен!

Действително, ако разгърнем историята на дипломацията, ще открием и други прецеденти за назначения на неподготвени и неквалифицирани кадри. Това, обаче, се е случвало след войни, преврати и революции, когато властниците просто са нямали подготвени хора, които да заемат дипломатическите постове. Пример в това отношение е съветската дипломация скоро след революцията. Един от първите съветски посланици, Чичерин, не е имал подходящо

образование. Притежавал е, обаче, здрав разум, политически усет и остроумие. Накратко, не е бил безмозъчен консуматор!

Докато усвои международната политика, протокола и правилата на играта, на всички зададени му въпроси той отговарял с едно: „Зависи от тактиката!“ Колегите му от дипломатическия корпус решили, че той или е много глупав, или твърде умен тактик.

На един прием, млад стажант-аташе пийнал повече отколкото трябва и решил да го иронизира и изобличи като глупак. Попитал го: „Господин Чичерин, котката яде ли горчица?“ Посланикът отговорил отново, че зависи от тактиката. После изчакал търпеливо подигравателният смях на присъстващите да заглъхне и им обещава кротко да обясни отговора си.

„Ако дадете на котката горчица през муцуната, тя, естествено, няма да я яде.“- започнал.- „Но, ако я намажете отзад, животното ще се принуди да я изближе, защото ще му залюти. Така че, наистина зависи от тактиката!“

Както и да е, допустимо е в преходни, следвоенни и следреволюционни времена да има дипломати-ексцентрици. Но Република България от двадесет години е стабилна европейска държава и сега е членка на НАТО и ЕС. Имаме си добре подготвени кадри, прекрасни млади хора, дипломати, икономисти и юристи, които владеят по няколко езика и са учили как да представяват своята страна и гражданите ѝ без да се червим пред света. Ако нямат връзки и съответните протекции, те, обаче, не могат да си намерят работа по специалността и често ще ги видите да въртят волана на таксита, да се прехранват от малка семейна бакалия или, в най-добрия случай, благодарение на чуждите езици, които владеят, да работят като екскурзоводи или администратори в хотел. Тъжно, нали?

За жалост, в България, още от татОВО време, са очертани правила за дипломатическите назначения, които радикално се различават от установената международна практика. Причините някой да бъде назначен за консул или посланик са следните:

„шут в страни“ - В този случай, човекът е от „добър произход“, от гледна точка на управляващата партия или има заслуги пред нея, но би могъл да се окаже опасен за авторитета на лидера в момента. Такъв някога беше случаят с брата на Андрей Луканов, който бе назначен за посланик в Нигерия. Там той можеше да се отдава на оргии и ловни

сафарита, без да застрашава властта на Тодор Живков. В наше време, по подобни причини за посланик в Полша бе назначен Александър Йорданов.

„защита на съучастник“ - Пример за такова назначение беше бившият главен прокурор на републиката, Никола Филчев. Въпреки че имаше сериозни психически проблеми и дори в медиите имаше намеци, че е бил подбудител на убийство, човекът знаеше прекалено много за забежките на властта, за да бъде оставен на сухо.

„един от мрежата“ - Българските политици често са свързани в схеми, за които ние, „простолюдието“, си нямаме и хабер. Така, за посланици или дори министри често биват назначавани бивши сътрудници на Държавна сигурност, защото по-лесно се манипулират лица, обвързани със схемата на властта. Например, Тодор Колев, който бе назначен за културно аташе в Канада, е бил агент. Такъв е бил и министърът без портфейл, Божидар Димитров, въпреки че възмутено обясни, че бил „контраразузнавач“. В дипломатическите ни мисии сигурно гъмжи от бивши агенти и в това няма нищо чудно. Нали и президентът ни е такъв? Според една печална статистика, малко след 1989 година, се установило, че 90% от състава на Министерство на външните работи са бивши сътрудници.

„морков или бучка захар“ - Това е методът за лесно и безболезнено награждаване на персони, заслужили активисти на управляващата партия, издънки от котилото на такива активисти или техни близки роднини. Например, Цачевски, бивш наш посланик във Финландия, е бил назначен с протекцията на Ахмед Доган. Вашият нов консул, „Шкумбата“, е съпруг на активистка на „Герб“ в Слатина, а самият той забравяше за острата си критичност и пееше оди в прослава на Бойко Борисов, когато се подвизаваше в ефир.

Ето такава е схемата на дипломатическите назначения в Република България. А какви са резултатите?

Трагедии: случилото се с нашите медици в Либия би могло да бъде избегнато, ако имахме адекватни дипломати в оня период. Само българите и един палестинец не бяха спасени навреме, когато тенденциите в политиката на Кадафи в областта на здравеопазването станаха ясни. Всички останали държави успяха да спасят хората си и да ги измъкнат от страната навреме. Ако не беше френската протекция,

нашите невинни граждани щяха още да гният в либийски затвор или дори в гроба.

Спаска Митрова в Република Македония би могла да избегне много страдания, ако българският консул се беше вслушал във воплите ѝ навреме.

Комедии: За жалост, пословична е простотията на български дипломати, гафовете с непознаването на протокола, абсурдите. Всички сме чували за родните емисари, които се опитвали да си вземат лед с пръсти, носели сакове, за да се облажат повечко от шведските маси, пиели от водата за изплакване на пръстите и т.н. Дано розовите гащички на госпожица Георгиева не бъдат асоциирани в САЩ с националния герб!

Корупция: Посланикът ни във Финландия, господин Цачевски е бил отзован заради системни нарушения на финансовата дисциплина и далавери с продажба на алкохол без ДДС, по настояване на приемащата държава. Посланикът ни в Полша, господин Александър Йорданов, е отдавал под наем на местни търговци помещения на посолството. Поради принципа на екстериториалност, клетите власти не можели да събират данъците си от тия наематели. Посланикът ни във Франция, Ирина Боковска, си е купила апартамент в най-скъпия квартал в Париж на стойност над един милион евро и никой до днес не ѝ е поискал обяснение за произхода на тия средства.

Прахосничество: За да бъдат удовлетворени повече „свои хора“, щатове в дипломатическите ни представителства се раздуват прекомерно. Всеки правителствен кабинет, новодошъл на власт, говори за закриване на посолства и консулства или намаляване на състава им, но до реални действия така и не се стига.

Например, в Чикаго консултът би могъл да е само един, а да се увеличи броя на техническия и административен персонал. Тогава, може би, нямаше да се стига до плащане на три дипломатически заплати, а българите нямаше да чакат до безкрай за една проста административна услуга.

Във всяка българска легация гъмжи от хрантутници, а болниците не могат да приемат за лечение, поради бюджетен дефицит, майчинството и детските надбавки се изплащат със закъснение, а старците ни мрат от глад!

Това е общата трагична картина.

Що се отнася до Шкумбата, бих го посъветвала да последва примера на Тодор Колев и да се оттегли с достойнство от пост, за който определено не е подходящ. Нека даде път на истински професионалист сред многото млади хора, които не могат да се реализират заради политически връзкари като него!

Вярно, министър Димитров го защити, че „познавал много българи в Чикаго“. Е, аз познавам много хора в АЕЦ „Козлодуй“, но това не ме превръща в ядрен физик, нали?

Господин Туджаров има инженерно образование и сигурно е добър инженер. Като комик е забавен, добър имитатор и притежава истински, макар и малко евтин и чалгаджийски чар. Питам го, защо не покаже малко доблест и да се върне към занимание с нещата, в които наистина е способен? Всеки камък си тежи на мястото, нали? Все пак с Чакърдъкова само те двата получаваха най-големите хонорари от Президентството.

Иначе, скъпи приятели, ви остава само едно: да предложите на консулския ни отдел в Чикаго да стане гастролиращ цирк. Лиля Георгиева ще танцува еротични танци. Шкумбата ще имитира Барак Обама. Валентин Дончев може да се научи да ходи по въже или да гълта огън. Със средствата от представленията, нашето представителство ще се самозадоволява и в държавния бюджет ще се реализират икономии.

А, ако за тази добра идея са ви нужни хиени, чакали, тигри, маймуни и папагали, в парламента гъмжи от такива. Остава само да ги наемете.

05.09.2010 г.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.